

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců JUDr. Jiřího Derfla a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobkyně: **A. M.**, narozena X,
bytem X,
zastoupena Mgr. Mariem Kotorou, advokátem,
sídlem Malická 1576/11, 301 00 Plzeň,

proti
žalovanému: **Městský úřad Roudnice nad Labem**,
sídlem Karlovo náměstí 21, 413 01 Roudnice nad Labem,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti žalobkyně ze dne 26. 4. 2023 o poskytnutí informace vedené pod č. j. MURCE 20844/2023,

takto:

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 11 200 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.
- III. Žalobkyni se vrací část zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč. Tato částka bude žalobkyni vyplacena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobou na ochranu proti nečinnosti podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou u zdejšího soudu dne 24. 8. 2023, se žalobkyně domáhala, aby soud vyslovil, že žalovaný je povinen vydat rozhodnutí v řízení o její žádosti o poskytnutí informace vedené pod č. j. MURCE 20844/2023, a to do 15 dnů od doručení rozsudku. Předmětem žádosti byly informace vztahující se k činnosti společnosti Říp, o.p.s., jejímž zakladatelem je město Roudnice nad Labem.
2. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 26. 10. 2023 uvedl, že ve věci nečinný nebyl a ke dni podání vyjádření k žalobě žalobkyni vyhověl, když v souladu se žalobním petitem rozhodl o předmětné žádosti o poskytnutí informace. Požadované informace se dle žalovaného nevztahují k působnosti žalovaného, proto žalovaný nemá povinnost je poskytnout, ani je žalovaný neměl v době podání žádosti k dispozici. Žalovaný nicméně v mezidobí požadované informace získal, a proto je mohl žalobkyni následně poskytnout, což učinil.
3. Podáním ze dne 30. 10. 2023 vzala žalobkyně svou žalobu zpět, přičemž zdůraznila, že žalobu podala důvodně a bere ji zpět z důvodu pozdějšího chování žalovaného, jelikož až

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

v průběhu soudního řízení dne 25. 10. 2023 obdržela od žalovaného informaci, o kterou žádala v žádosti ze dne 26. 4. 2023. Zároveň navrhla, aby soud žalovanému uložil povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 11 200 Kč.

4. Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. platí, že „*navrhovatel může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl*“. Z § 47 písm. a) s. ř. s. přitom vyplývá, že soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.
5. Vzhledem k tomu, že projev vůle žalobkyně, jímž došlo ke zpětvzetí předmětné žaloby, byl zcela jednoznačný a nevzbudil pochybnosti o tom, že jím žalobkyně zamýšlela ukončení tohoto soudního řízení jeho zastavením, soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. řízení o předmětné žalobě zastavil.
6. Soud dále posuzoval požadavek žalobkyně na přiznání náhrady nákladů řízení vůči žalovanému.
7. Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba zamítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.
8. Z citovaného ustanovení plyne, že účastníkům nevzniká právo na náhradu nákladů řízení podle míry úspěchu tehdy, jestliže řízení bylo ukončeno procesním rozhodnutím (mj. zastavením řízení). V takovém případě totiž nelze o procesním úspěchu vůbec uvažovat, přičemž zákon konstruuje pro rozhodnutí o náhradě nákladů řízení v případě zastavení řízení základní pravidlo, podle něhož nemá právo na náhradu nákladů řízení žádný z účastníků. Výjimku z tohoto pravidla představují dva případy, v obou je výsledkem řízení jeho zastavení, a to jednak uspokojení navrhovatele postupem dle § 62 s. ř. s., jednak zpětvzetí návrhu z důvodu pozdějšího chování odpůrce. V případě, že navrhovatel vezme návrh na zahájení řízení zpět, pak aniž by byl povinen sdělit důvody, pro které k tomuto úkonu přistoupil, je povinností soudu vzhledem k obsahu soudního a správního spisu posoudit, zda jeho příčinou není chování odpůrce po podání návrhu. K jednotlivým podmínkám aplikace této výjimky je třeba zdůraznit, že důvodem zpětvzetí návrhu na zahájení řízení musí být jednání odpůrce, k němuž došlo po zahájení řízení. Není však postačující, že odpůrce učinil úkon, v jehož důsledku byl nastolen stav požadovaný návrhem na zahájení řízení, jestliže samotný návrh vznik takového stavu neopodstatňoval. V této souvislosti se hodnotí nejen to, zda v důsledku chování odpůrce po podání návrhu na zahájení řízení nastal stav, který navrhovatel podáním návrhu sledoval, nýbrž i to, zda návrh byl v okamžiku zahájení řízení důvodný.
9. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žádost žalobkyně byla podána u žalovaného prostřednictvím datové schránky dne 26. 4. 2023. V žádosti žalobkyně upozornila, že žádá o poskytnutí informace elektronicky do své datové schránky. Podáním ze dne 10. 5. 2023 žalovaný vyrozuměl žalobkyni, že Město Roudnice nad Labem je ve vztahu ke společnosti Říp, o.p.s., pouze v postavení zakladatele, a proto má žalobkyně směřovat svou žádost o poskytnutí informace přímo na uvedenou společnost. Zmíněné vyrozumění bylo zasláno žalobkyni poštou na adresu X, na které měla žalobkyně hlášen trvalý pobyt, přičemž se jednalo o adresu ohlašovny Úřadu městské části Praha 12. Zásilka se vrátila žalovanému zpět dne 25. 5. 2023 s poznámkou pošty, že adresát nemá na uvedené adrese schránku. Podáním ze dne 16. 5. 2023 žalobkyně uplatnila u žalovaného stížnost na postup při vyřizování její žádosti o poskytnutí informace, kdy namítala, že dosud neobdržela

ani požadovanou informaci, ani žádné rozhodnutí o své žádosti. Na stížnost reagoval žalovaný podáním ze dne 23. 5. 2023, ve kterém odkázal žalobkyni na výše zmíněné vyrozumění ze dne 10. 5. 2023. Zásilka obsahující předmětné podání byla opětovně zaslána prostřednictvím pošty na adresu ohlašovny a vrátila se nevyzvednutá zpět. Podáním ze dne 23. 10. 2023 poskytl žalovaný žalobkyni požadované informace, přičemž podání bylo zasláno do datové schránky žalobkyně.

10. K výše uvedenému postupu žalovaného zjištěnému z obsahu správního spisu považuje soud za účelné zmínit, že svůj postup vysvětlil žalovaný ve vyjádření k žalobě, kde upozornil, že spolu se žádostí žalobkyně o poskytnutí informace obdržel vícero obsahově shodných žádostí o poskytnutí informací, pročez žalovaný pojal podezření, že mohlo dojít ke zneužití datové schránky žalobkyně a dalších subjektů, a proto raději žalobkyni zasílal korespondenci na adresu trvalého pobytu, byť se jednalo o adresu ohlašovny.
11. Soud konstatuje, že za situace, kdy žádost o poskytnutí informace byla podána prostřednictvím datové schránky a zároveň v ní bylo žádáno o doručování do datové schránky, bylo třeba komunikovat se žalobkyní prostřednictvím datové schránky dle § 4a odst. 1 a odst. 2 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“) ve spojení s § 19 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Soud nesouhlasí s postupem žalovaného, který svévolně změnil způsob doručení z důvodu podezření na zneužití datové schránky žalobkyně. K blíže nespecifikovanému a nedoloženému tvrzení žalovaného, že obdržel vícero obsahově stejných žádostí o poskytnutí informace soud uvádí, že není například vyloučeno, aby se více lidí dohodlo, že stejné podání (žádost o informace) zašle žalovanému, což však nepředstavuje zneužití datové schránky a neumožňuje žalovanému použít jiný než zákonný způsob doručení. Navíc není věcí žalovaného, aby posuzoval, zda datová schránka žalobkyně byla, či nebyla zneužita. Z vyjádření žalovaného k žalobě je zřejmé, že tento si byl vědom skutečnosti, že adresa trvalého pobytu žalobkyně je adresou ohlašovny, a tudíž se dalo očekávat, že tímto způsobem se nepodaří žalobkyni písemnost doručit, a proto takový způsob doručování považuje soud nejen za nezákonný, nýbrž i za nevhodný.
12. V době podání žaloby ke zdejšímu soudu (24. 8. 2023) byla situace taková, že žalobkyně neměla od žalovaného doručenu žádnou korespondenci související s její žádostí o poskytnutí informace, když vyrozumění žalovaného ze dne 10. 5. 2023, představující vyrozumění o odložení věci, a stejně tak vyrozumění žalovaného ze dne 23. 5. 2023 o vyřízení stížnosti žalobkyně byla zaslána v rozporu s právní úpravou poštou a nikoli do datové schránky žalobkyně. Zmíněné písemnosti nebyly žalobkyni ani dodatečně doručeny do její datové schránky. Za této situace soud vychází z toho, že žaloba byla podána důvodně, jelikož žalobkyni nebyla v době podání žaloby poskytnuta požadovaná informace ani jí nebylo doručeno žádné rozhodnutí či vyrozumění o tom, jak bylo s její žádostí naloženo, pročez žalobkyně oprávněně podala žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného.
13. Žaloba pak zjevně byla vzata zpět pro chování žalovaného, který až v průběhu soudního řízení doručil žalobkyni do datové schránky požadované informace. K argumentaci žalovaného ve vyjádření k žalobě, že neměl v době podání žádosti požadovanou informaci k dispozici a že není povinným subjektem, pročez neměl povinnost informaci poskytnout, soud uvádí, že tato argumentace není z hlediska posouzení nároku žalobkyně na náhradu nákladů řízení významná. V posuzované věci se jednalo o nečinnostní žalobu, kdy

žalobkyně požadovala, aby žalovaný přestal být nečinný a vyřídil její žádost o poskytnutí informace některým ze zákonných způsobů, k čemuž došlo až v průběhu soudního řízení, jak bylo popsáno výše. Není pak již podstatné, jakým způsobem byla žádost žalobkyně vyřízena, zda byla požadovaná informace poskytnuta, jako se tomu stalo v posuzované věci, či došlo k odmítnutí žádosti či vyrozumění o odložení věci, neboť všechny popsané alternativy představují zákonem předvídané způsoby vyřízení žádosti o informace, kdy tímto vyřízením došlo k odstranění nečinnosti žalovaného.

14. S přihlédnutím k uvedeným skutečnostem má soud za to, že nastala situace předvídaná v § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s., v důsledku čehož žalobkyni vzniklo právo na přiznání náhrady nákladů řízení vůči žalovanému. Z tohoto důvodu soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v celkové výši 11 200 Kč. Tato náhrada se skládá z částky 1 000 Kč, kterou představuje nevrácená (zkonsumovaná) část soudního poplatku, z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby právního zástupce žalobkyně po 3 100 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a) AT; podání žaloby a zpětvzetí žaloby – § 11 odst. 1 písm. d) AT] a z částky 900 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [tři režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 AT].
15. Jelikož řízení skončilo jeho zastavením před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) rozhodl o vrácení části zaplaceného soudního poplatku. Podle zmíněného ustanovení platí, že soud vrátí z účtu zaplacený poplatek za řízení snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, pokud bylo řízení zastaveno před prvním jednáním. Žalobkyně soudu uhradila za žalobu soudní poplatek ve výši 2 000 Kč, srážka odpovídající 20 % zaplaceného soudního poplatku činí 400 Kč, a proto soud snížil zaplacený soudní poplatek o 1 000 Kč a žalobkyni vrátí částku 1 000 Kč. V souladu s citovaným ustanovením soud rovněž rozhodl o tom, že uvedená částka bude žalobkyni vyplacena z účtu krajského soudu, a to v zákonné lhůtě (srov. § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 29. ledna 2024

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu